

Siyasal yanılsamalar ve gerçek

HASAN BÜLENT KAHRAMAN

Seçim kampanyası Türkiye'de siyasetin yanılsamaya (illüzyon) dayalı olduğunu göstermiştir. Kampanya boyunca öne sürülen hiçbir sav gerçek bir siyasal açılıma karşılık gelmemiştir; ortaya koyulan hiçbir model reel bir siyasal tavır alışa denk düşmemiştir. Bu olumsuzluğun altında yatan ise siyasal sürecin katılımdan uzak, dolayısıyla daha başlangıçta apolitik olmasıdır.

Bu, siyasete 1980 sonrasında girmiş olan bir eğilimdir. Temel nedenleri artık bellidir. İşin hazin olan yanı aslında bir siyasetlesizleştirme sürecinin bizzat partiler ve aydınlar tarafından hazırlanmasıdır. Sosyolojilerden kopması, karar alma süreçlerini daraltması, katılımı dışlaması partilerin siyaset üretme olanaklarını kısıtlamıştır. Dolayısıyla da öne sürdükleri siyasal çözümler değil ideolojik olmak, pragmatik bile olamamıştır. Çünkü, pragmatizm de bir ideolojidir. Türkiye'deki siyaset ancak basit çıkarlar etrafında kurulmuştur. Hal böyle olunca,

'tavır' alabilen, yani asgari düzeyde ideolojik formasyona sahip, buna mukabil çıkar kavramını açık ya da örtülü biçimde azamileştiren parti öne çıkmaktadır. Üstünde çok tartışılan 'siyasal İslam' geniş ölçüde bu dokuya sahiptir.

Aydınların bu oluşuma katkısı daha da hazindir. Onlar da 'tek odaklı' bir siyaset önermişlerdir. Bunun tek gerçekli, dolayısıyla da hegemonik bir yaklaşım olduğunu görmemişlerdir. Örneğin, tek amaç 'siyasal İslam'dan kurtulmak' olarak saptanmıştır. Siyasal davranış bu doğrultuda gelişsin istenmiştir. Bunun ikinci aşamada ne derecede tehlikeli sonuçlar doğuracağı düşünülememiştir. Hatta bunun apolitikleştirici, dolayısıyla da kurtulunmak istenen siyasal eğilimi güçlendiren bir özelliğe sahip olduğu görülememiştir.

Gene aynı şekilde, bir başka yanılsama merkezdeki çöküş Türk siyasal yaşamındaki uzlaşma olanağının ortadan kalkması diye sunulmuşdur. Oysa, merkezin belli modeller içinde 'uzlaşmamayı' öngördüğü bilinmemiştir. Uzlaşmayı öngören siyasal merkez kavramının gene apolitik bir özelliğe sahip olduğu hatırlanmamıştır. Fakat, bu seçimlerin sonucunda eğer bir beklenti gerçekleşirse, MHP barajı geçerse, bu

süreç çok olumsuz bir gelişmeyle sona erecektir.

MHP'nin barajı geçmesi çok yönlü bir oluşumdur. Geçemese bile, bir radikal siyasetin bu derecede güçlenmesi ciddi bir göstergedir. Bu, Türkiye'deki siyasetin bundan böyle bir kutuplaşmaya doğru gideceğini kanıtlamaktadır. Bu, gerçek, yani temsil edilen, meşru bir ideolojik kutuplaşmayla bütünleşmesi bir türlü istenmeyen bir siyasal yaşamın nasıl uçlara doğru savrulduğunu ortaya koyan etkileyici bir örnektir. Buna ÖDP'nin gücündeki artış da eklenebilir. İki bir arada düşünüldüğünde ise daha vahim bir sonuçla karşılaşılacaktır. Barajı geçmesi halinde değinilen gelişmelere gebe bir parti, geçmemesi halinde de temsil olanağı bulamamış bir güç odağı olarak boşlukta kalmanın sancılarını duyacak ve duyuracaktır. Çok korkulan siyasal İslam'ın bu tehlike karşısında nasıl bir olanak olduğu da o zaman anlaşılacaktır. Dolayısıyla da, bir önceki yazıda belirtildiği gibi, bu satırlar okunurken ortaya çıkan sonuç ne olursa olsun Türkiye'de siyaset artık parlamento dışında gerçekleşecektir ve bu yanılsamaların ve yanılsamaların en ağır bedeli olacaktır.